

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kf.VII.39.751/2020/9.

A tanács tagjai: . Magyarfalvi Katalin
a tanács elnöke

. Kulisity Mária

előadó bíró

Mészárosné Dr. Szabó Judit

bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Hegyi Ügyvédi Iroda
(címe)

ügyintéző: dr. Hegyi Krisztina pártfogó ügyvéd

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője: ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közszolgálati jogviszony megszüntetése, jubileumi jutalom

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

A fellebbezéssel támadott ítélet száma:

Veszprémi Törvényszék 1.K.700.373/2020/13.

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 1.K.700.373/2020/13. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria az alperes másodfokú perköltségét 12.000 (tizenkétezer) forintban, a fellebbezési illeték összegét 15.000 (tizenötezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 2001. június 1. napjától állt az alperes alkalmazásában hivatásos szolgálati jogviszonyban ... beosztásban, ... rendfokozatban.
- [2] A felperes 2010. augusztus 27-én szolgálati panaszt terjesztett elő a jubileumi jutalomra jogosultság kezdő időpontjának felülvizsgálata végett. Ebben előadta, hogy 1993 augusztusától 2000 szeptemberéig a Magyar Honvédségnél teljesített idejét a jubileumi jutalom szempontjából szolgálati időként kell elismerni, mely alapján jogosult a 25 éves szolgálati idő után járó kéthavi távolléti díjnak megfelelő összegű jubileumi jutalomra. Az előljáró parancsnok 2011. január 7.

napján kelt határozatával a szolgálati panaszt elutasította azzal, hogy az alperes igazgatója a jogszabályoknak megfelelően állapította meg a jubileumi jogosultság szempontjából a szolgálati idő kezdő időpontját 1989. április 18. napjában.

- [3] A munkáltató 2012. évben engedélyt adott a felperes részére további munkavégzéssel járó jogviszony létesítésére, amely alapján a felperes vállalkozási jogviszony keretében veszélyes áru szállítási biztonsági tanácsadói, valamint tűzvédelmi és veszélyes üzemmel összefüggő tanácsadói tevékenységet végzett. A munkáltató a tevékenységi engedélyt minden évben felülvizsgálta.
- [4] Az alperes az engedélyt 2018. június 15-i hatállyal visszavonta arra hivatkozással, hogy a felperes által folytatott tevékenység felett a hivatásos katasztrófavédelmi szerv szakhatósági jogkört gyakorol. Egyúttal felszólította a felperest, hogy a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 110. § (1) bekezdése alapján a fennálló összeférhetetlenséget a parancs átvételét követő 30 napon belül szüntesse meg, ellenkező esetben a szolgálati viszonya a Hszt. 110. § (2) bekezdése értelmében a törvény erejénél fogva szűnik meg.
- [5] A felperes a tűzvédelmi és a veszélyes üzemi ügyintézői tevékenységét felfüggesztette, de a veszélyes áru szállítási (ADR) biztonsági tanácsadási tevékenységet nem szüntette meg, mivel álláspontja szerint az nem keletkeztet összeférhetetlenséget.
- [6] A felperes az engedély visszavonásáról szóló parancssal szemben 2018. június 26-án szolgálati panaszt terjesztett elő, amelyet az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság főigazgatója határozatával elutasított. Az alperes igazgatója 2018. július 24-én ismételten felszólította a felperest az összeférhetetlenség megszüntetésére és tájékoztatta a mulasztás jogkövetkezményeiről. A felperes a szolgálati panaszt elutasító határozattal szemben jelen per alperese ellen keresetet terjesztett elő a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon, amelyben kérte, hogy a bíróság a szolgálati panaszt elutasító határozatot változtassa meg és a szolgálati panasznak adjon helyt. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. november 7. napján kelt 81.K.32.759/2018/13. számú ítéletével a keresetet elutasította arra hivatkozással, hogy a veszélyes áru szállítási biztonsági tanácsadás olyan munkavégzés, ami felett a hivatásos katasztrófavédelmi szerv hatósági jogkört gyakorol, ezért az alperes jogszerűen döntött az engedély megtiltásáról.
- [7] Időközben a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság főigazgatója a Hszt. 80. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a 82. § (1) bekezdés c) pontja alapján - figyelemmel a Hszt. 110. § (2) bekezdésében írtakra - 2018. augusztus 29-én rendelkezett arról, hogy a felperes szolgálati viszonya 2018. augusztus 31. napjával a törvény erejénél fogva megszűnik, mivel a felperes a fennálló összeférhetetlenséget nem szüntette meg. Az intézkedésben rögzítette, hogy a felperes jubileumi jutalomra jogosultságának kezdete 1989. május 8. napja, így a felperes nem jogosult a 30 év szolgálati viszonyban töltött idő után járó jubileumi jutalomra.
- [8] A parancs ellen a felperes 2018. szeptember 12-én szolgálati panaszt nyújtott be arra hivatkozással, hogy a szolgálati viszonya megszűnésének megállapítása jogellenes, mivel vele szemben nem állt fenn összeférhetetlenségi ok. A katasztrófavédelmi szerv a tanácsadó tevékenysége felett nem gyakorol hatósági jogkört. Sérelmezte továbbá a jubileumi jutalomra jogosultság kezdő időpontjának 1989. május 8. napjában való meghatározását arra hivatkozással, hogy jogellenesen nem vették figyelembe a korábban a Magyar Honvédség állományában eltöltött éveit.
- [9] Az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgató a szolgálati panasznak saját hatáskörben nem adott helyt, a szolgálati panasz összeférhetetlenséggel kapcsolatos részét felterjesztette a Belügyminiszterhez, aki a panaszt 2018. novemberében kelt, a határozat meghozatala napját nem tartalmazó MBSZÜ/1927/2/2018. számú határozatával elutasította. A határozat indokolása szerint az összeférhetetlenséggel kapcsolatos jogvita a bíróságon jelenleg is folyamatban van, mely jogorvoslati eljárás a jelen szolgálati panasz elbírálásától elkülönülő, önálló jogorvoslati út, az engedély visszavonása, valamint az összeférhetetlenség miatti felszólítás ott vitatható. Ennek ellenére a Belügyminiszter e parancsnoki döntést is áttekintette és megállapította, hogy az alperes

igazgatója jogszerűen vonta vissza a panaszos engedélyét, mivel az összeférhetetlenség fennáll. Megállapította továbbá, hogy a panaszos akkor is köteles lett volna az engedély parancsnoki visszavonása után a vitatott munkavégzéssel járó egyéb jogviszonyát megszüntetni, ha a parancsnoki döntés jogszerűségével nem értett egyet, azzal szemben jogorvoslattal élt. Külön rendelkezés hiányában ugyanis a szolgálati jogvita az egyéb jogviszony megszüntetésére halasztó hatállyal nem bír. A felperes a parancsnoki felszólításnak nem tett eleget, az összeférhetetlenséget a törvényi határidőn belül nem szüntette meg, ezért a jogviszonya a törvény erejénél fogva megszűnt.

A kereset és védírat

- [10] A felperes 2019. január 22-én postára adott keresetlevelében kérte a szolgálati panaszt elutasító határozat megváltoztatását és a szolgálati panasznak való helytadást, „az összeférhetőségnek és a jubileumi jogosultságnak való helytadást” és annak megállapítását, hogy a szolgálati viszonya megszüntetése jogellenes. A felperes az alperes védíratára 2019. április 29-én előterjesztett beadványában kérte, hogy a bíróság a szolgálati viszonyát megszüntető döntéseket semmisítse meg. Ezt követően, a 2020. május 14-én előterjesztett beadványában a szolgálati viszonyát megszüntető döntések megsemmisítését, a jogviszony folyamatosságának kimondását, a szolgálati ideje módosítását, a jubileumi jutalomra való jogosultsága kimondását, a szolgálati viszonyának „szükségszerűen” felmentéssel való megszüntetését és az alperesnek a járandóságai megfizetésére kötelezését kérte.
- [11] Hivatkozásképpen előadta, hogy jogellenesen került sor a jogviszonya megszüntetésére, mivel nem volt jogszerű az engedély visszavonására vonatkozó döntés, a további jogviszonyában végzett tevékenység nem volt összeférhetetlen az alperes tevékenységével.
- [12] A jubileumi jutalomra való jogosultság körében előadta, hogy a szolgálati viszonya megszűnése okán ismételten megnyílt a lehetősége, hogy vitassa a jubileumi jutalomra jogosultság szempontjából figyelembe vett szolgálati idő kezdetét, amely álláspontja szerint 1985. április 18. napja, nem pedig a munkáltató által meghatározott 1989. május 8. napja. Aba ugyanis be kell számítani a Magyar Honvédségnél hivatásos szolgálati viszonyban töltött időt is. Ennek figyelembevételével három havi távolléti díjnak megfelelő összegű jubileumi jutalomra szerez jogosultságot.
- [13] Az alperes védíratában a keresetlevél visszautasítását kérte, az összeférhetetlenség megállapítására vonatkozó részben a Kp. 48. § (1) bekezdés g) pontja alapján, a jubileumi jutalomra való jogosultságra vonatkozó pedig a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján. Hivatkozásképpen előadta, hogy az összeférhetetlenség vonatkozásában a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 81.K.32.759/2018/13. számon jogerős ítéletet hozott, ezért ítélt dologról van szó. A jubileumi jutalom tárgyában pedig a felperes elmulasztotta a keresetindításra nyitvaálló határidőt és igazolási kérelmet sem terjesztett elő. Egyébiránt kérte a kereset elutasítását annak megalapozatlansága folytán.

Az elsőfokú bíróság döntése

- [14] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.
- [15] A határozat indokolása szerint a bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy perakadály áll-e fenn, szükséges-e a keresetlevél visszautasítása. A Kp. 48. § (1) bekezdés g) pontjára hivatkozással megállapította, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 81.K.32.759/2018/13. számon folyamatban volt és a jelen perben vitatott közigazgatási tevékenységek nem ugyanazok: a

korábbi per tárgya az összeférhetetlenség megállapíthatósága volt, míg a jelen per tárgya a felperes jogviszonya megszüntetésének jogszerűsége, így ítélt dolog esete nem áll fenn. Rögzítette, hogy a korábbi perben a felperes a további jogviszony létesítésére vonatkozóan kiadott engedély alperes általi 2018. június 15-i visszavonását sérelmezte. Jelen perben a felperes által vitatott közigazgatási tevékenység a szolgálati viszony megszüntetésével összefüggésben hozott állományparancs volt.

- [16] Ezt követően a bíróság a Hszt. 80. § (1) bekezdés c) pontja és 82. § (1) bekezdés c) pontja alapján megállapította, hogy az alperes jogszerűen intézkedett a felperes szolgálati jogviszonyának törvény erejénél fogva történő megszűnéséről. A felperes keresete ugyanis annak megállapítására is irányult, hogy a szolgálati viszonyon kívül folytatott tevékenysége nem összeférhetetlen a hivatásos szolgálati viszonyával. Erről a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság azonban már jogerős ítéletben állást foglalt és tényként állapította meg, hogy jogszerű volt az alperes további jogviszonyt megtiltó parancsa. Ennélfogva ez a kérdés a jelen perben már nem képezhetette vita tárgyát. Ezért abból kellett kiindulni, hogy a felperes vállalkozási jogviszonya keretében végzett tevékenysége összeférhetetlen a szolgálati viszonyával, s miután a felperes az összeférhetetlenséget nem szüntette meg, ezért az alperes jogszerűen intézkedett a jogviszony megszűnéséről.
- [17] A jubileumi jutalom kapcsán megállapította, hogy a munkáltató a Hszt. 268. § (3) bekezdése alapján jogszabályszerűen járt el, amikor az ismételten előterjesztett szolgálati panaszt érdemben már nem bírálta el. A felperes a szolgálati idő számítását a jelen perben érdemben már nem vitathatta, hiszen arról a korábban benyújtott szolgálati panaszt követően a munkáltató 2010. évben már hozott döntést, amely ellen a felperes akkor nem élt keresettel. A bíróság nem értett egyet azzal a felperesi állásponttal, hogy a szolgálati viszony megszűnéséről szóló parancs újból megnyitotta volna a jogvita lehetőségét a jubileumi jutalom igény tekintetében, mivel a felperes a 2010. augusztus 27-i szolgálati panasz elutasítását követően nem nyújtott be a keresetet a szolgálati panaszt elutasító határozattal szemben.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [18] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra. Másodlagosan kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és annak megállapítását, hogy nem végzett összeférhetetlen tevékenységet, jogosult a jubileumi jutalomra és jogellenes volt a jogviszony megszüntetése. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Kp. 2. § (4) bekezdését, 18.§-át, a 85. § (6) bekezdését, valamint a Hszt. 268.§ (3) bekezdését.
- [19] Álláspontja szerint a jubileumi jutalom vonatkozásában tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes joga nem nyílt meg újra a szolgálati idő számítására vonatkozóan. Amennyiben ez igaz, akkor a bíróságnak ezen kérdésben érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítani a kereset ezen részét, de nem ez történt, érdemi döntést hozott a bíróság.
- [20] Sérti az ítélet a Hszt. 268. § (3) bekezdését, mert a két panasz idején eltérő jogszabályi rendelkezések szabályozták a jubileumi jutalomra jogosultságot: nem volt azonos tartalmú a két szolgálati panasz arra tekintettel, hogy a 2010-es határozat jogalapját a munkáltató a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (régí Hszt.) 2011. december 31-ig hatályos 328. § (1) bekezdése és a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek, valamint az önkormányzati tűzoltóság szolgálati viszonyban álló tagjai szolgálati viszonyának egyes kérdéseiről és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 9/1997. BM rendelet 2. § ab) rendelkezéseiben jelölte meg. A régi Hszt-t az új panasz benyújtásakor már felváltotta a 2015. évi XLII. törvény, amelynek 280. § (1) bekezdése rendelkezik a jubileumi jutalommal kapcsolatos szolgálati idő számításáról, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. BM rendelet 89-90. §-ai irányadók. A munkáltatónak hivatalból is felül kellett volna

vizsgálni a korábbi határozatát.

- [21] A felperes sérelmezte, hogy az ítéleti tényállás több helyen valótlan tényeket tartalmaz és nem mutatja be a felperest valóban ért alperesi jogsértéseket, amelyek eredményeképpen a jogviszony megszűnésére vonatkozó döntés megszületett.
- [22] A perrel támadott döntéseket nem a Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság alperes hozta meg, hanem az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság főigazgatója, illetve a Belügyminiszter. A szolgálati viszonyt sem az alperes szüntette meg, hanem az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság. Ennek azért van jelentősége, mert amennyiben nem az illetékes közigazgatási szerv végezte az adott közigazgatási cselekményeket, akkor azok érvénytelenek. A Kp. 18. §-ába ütköző módon került sor az alperes meghatározására.
- [23] Miután a peres felek személye a Fővárosi Közigazgatási Munkaügyi Bíróság előtt 81.K.32.759/2018/3. számon folyamatban volt és a jelen perben nem azonos, ezért a korábbi per sem hathat ki jelen eljárásra. A bíróság eljárási hibát vétett azzal, hogy a perben egy másik bíróság más ügyben hozott ítéletére jogot alapított az alperes részére. Az összeférhetetlenség tekintetében helyesen állapította meg a bíróság, hogy visszautasításra okot adó körülmény nem merült fel, de a felperes jogos érdekét sértve járt el, mivel végeredményben a döntését éppen úgy hozta meg, hogy a korábbi ítéletre hivatkozva utasította el a keresetet. Ezen túlmenően a bíróság nem folytatott le bizonyítást sem az összeférhetetlenség, sem a jubileumi jutalom tekintetében, és a tényállás tisztázását nem végezte el. Ezzel megsértette a Kp. 2. § (4) bekezdését és a Kp. 85. § (6) bekezdését. Az összeférhetetlenség nem áll fenn és az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság intézkedése jogellenes, a katasztrófavédelmi szerv semmilyen körülmények között nem gyakorol hatósági jogkört a tanácsadó felett.
- [24] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg az összeférhetetlenség tekintetében, hogy korábban egy másik bíróság már jogerős döntést hozott, így a kérdéskör jelen perben nem képezhetette vita tárgyát. Ugyancsak helyesen döntött az elsőfokú bíróság arról, hogy a Hszt. 268.§ (3) bekezdése alapján a korábban már elbírált szolgálati panasz indokolás nélküli elutasítása jogszerű. Az alperes személyét az elsőfokú bíróság a Kp. 18.§ (3) bekezdése alapján jogszerűen határozta meg, az alperes perbeállítását egyébiránt maga a felperes kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [25] A fellebbezés - az alábbiak szerint - alapos.
- [26] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megszegése miatt szükséges az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése, az ítélet érdemi felülbírálatra alkalmatlan.
- [27] A Kp. 2. § (4) bekezdése szerint ha a Kp. eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem és a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.
- [28] A Kp. 37. § (1) bekezdés g) pontja szerint a pert keresetlevéllel kell megindítani, amely tartalmazza a bíróság döntésére irányuló határozott kérelmet.
- [29] A Kp. 38. §-a szabályozza a kereseti kérelem fajtáit és a keresethalmazatot. Az (1) bekezdés szerint a keresetben kérhető
 - a) a közigazgatási cselekmény hatályon kívül helyezése, megsemmisítése vagy megváltoztatása,
 - b) a közigazgatási cselekmény elmulasztásának megállapítása,
 - c) közigazgatási cselekmény megvalósításának megtiltása,
 - d) a közigazgatási jogviszonyból eredő kötelezettség teljesítésére kötelezés,
 - e) a közigazgatási szerződéses jogviszonnyal vagy a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatban okozott kár megtérítésére, illetve sérelemdíj megfizetésére kötelezés,

- f) a közigazgatási tevékenységgel előidézett jogsértés tényének vagy a közigazgatási jogviszony szempontjából lényeges egyéb ténynek a megállapítása.
- A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy az (1) bekezdés f) pontjában meghatározott kereseti kérelem akkor terjeszthető elő, ha az a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása érdekében szükséges, és a közigazgatási tevékenység vagy a jogviszony természeténél fogva, illetve valamely más okból az (1) bekezdés a)-e) pontjában meghatározott kereseti kérelemnek nincs helye. A bíróság e feltételek fennállását hivatalból vizsgálja.
- [30] A Kp. 130. § (1) bekezdése szerint ha a keresetlevél a 38. § (1) bekezdés d)-e) pontjában meghatározott kereseti kérelmet (a továbbiakban együtt: marasztalási kereseti kérelem) tartalmaz, e törvény szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel (marasztalási per) kell alkalmazni.
- [31] Az elsőfokú bíróság előtt személyesen eljáró felperes kereseti kérelmében a szolgálati panaszt elutasító határozat megváltoztatását és „az összeférhetőségnek és a jubileumi jogosultságnak való helytadást”, valamint annak megállapítását kérte, hogy a szolgálati viszonya megszüntetése jogellenes. A felperes kereseti kérelmét az eljárás során még két alkalommal kiegészítette, illetve megváltoztatta, a 2019. április 29-én előterjesztett beadványában kérte, hogy a bíróság a szolgálati viszonyát megszüntető döntéseket semmisítse meg, a 2020. május 14-én előterjesztett beadványában pedig kérte az alperes kötelezését járandóságai megfizetésére, valamint a szolgálati viszonyát „szükségszerűen” felmentéssel megszüntetni.
- [32] A Kúria megállapította, hogy a felperes ily módon előterjesztett kereseti kérelmei nem voltak határozottak és egyértelműek, nem feleltek meg a Kp. 37.§ (1) bekezdés g) pontjának és a 38.§-nak. Az elsőfokú bíróság azonban a keresetlevél hiányait, a határozott kereseti kérelem elmaradását nem észlelte és nem intézkedett a Kp. 46.§ szerinti hiánypótlásról. A kereseti kérelmek tisztázatlansága folytán nem lehet állást foglalni abban az alapvető kérdésben, hogy a per a Kp. XXIII. fejezete szerinti marasztalási pernek minősül-e vagy sem. Ennek azért van döntő jelentősége, mert ennek folytán eltérő szabályok vonatkoznak - többek között - a keresetváltoztatásra, a bizonyításra, az ítélet anyagi jogerejére és a jogorvoslatra is: marasztalási perben a Kp. általános szabályaihoz képest a keresetváltoztatás a tárgyalás berekesztéséig megengedett, feltéve, hogy a megváltoztatott keresettel érvényesített igény ugyanabból a jogviszonyból ered. A marasztalási kereseti kérelemhez kapcsolódó bizonyítási indítvány előterjesztésére, illetve bizonyítási eszköz rendelkezésre bocsátására a bíróság által megállapított határidőn belül, ennek hiányában a tárgyalás berekesztéséig van lehetőség [Kp. 131.§ (4)-(5) bek.]. A marasztalási ítélet anyagi jogerejére a polgári perrendtartás szabályait kell megfelelően alkalmazni; a marasztalási ítélet ellen fellebbezésnek van helye [Kp. 133.§ (2)-(3) bek.].
- [33] Amennyiben a kereseti kérelmek tisztázatlansága folytán nem lehet megállapítani, hogy a per marasztalási pernek minősül-e, a ítélet érdemi felülbírálatra alkalmatlan, mert az eljárás lefolytatására irányadó szabályok és a határozattal szembeni jogorvoslati út sem világos. Így abban sem lehet állást foglalni, hogy az ítélet ellen fellebbezésnek van-e helye, vagy felülvizsgálati kérelem terjeszthető elő.
- [34] A jelen ügyben határozott kereseti kérelem hiánya folytán nem volt megállapítható az sem, hogy a felperes az összeférhetetlenséggel kapcsolatban előterjesztett-e önálló kereseti kérelmet, vagy arra csupán a kereset alapjául szolgáló jogsérelemként hivatkozott. Ennek az alperes által hivatkozott ítélt dolog, mint a Kp. 48.§ (1) bekezdés g) pontja és (2) bekezdése szerint hivatalból vizsgálandó perakadály kapcsán van jelentősége. Az anyagi jogerőhatást szabályozó Kp. 96. §-a rendelkezése szerint a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanazon közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálatára a felek vagy az érdekelt új keresetet indíthassanak vagy azt egyébként vitássá tehessék. Mindezek megfelelő alkalmazására azonban csak egyértelműen beazonosítható kereseti kérelem alapján kerülhet sor.
- [35] Ugyancsak nem tisztázta az elsőfokú bíróság, hogy fennálltak-e megállapítási keresetnek a Kp. 38.§ (2) bekezdésben foglalt konjunktív és hivatalból vizsgálandó előfeltételei, az ügy érdemében enélkül

döntött.

- [36] Mindezekén túl észlelte a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság - a Kp. 45. § (1) bekezdés c) pontja - a keresetindítási határidő betartását sem vizsgálta: a felperes az összeférhetlenség és a szolgálati viszony megszűnésének megállapításával kapcsolatos Belügyminisztériumi határozatot az alperes bejelentése és az elsőfokú ítélet megállapítása szerint 2018. december 15-én vette át, a keresetlevelet a rendelkezésre álló periratok szerint 2019. január 22-én adta postára. A Kp. 39.§ (4) bekezdése szerint a keresetlevél benyújtására nyitva álló határidőt az ítélezési szünet nem érinti. A kézbesítést igazoló tértivevény részben olvashatatlan, részben azon eltérő határozatszám található, így a rendelkezésre álló okiratok alapján nem lehetett egyértelműen állást foglalni a keresetindítási határidő megtartottsága tekintetében.
- [37] A felperes a 2018. szeptember 12-én kelt szolgálati panaszában a jubileumi jutalomra való jogosultságának hiányát is kifogásolta, az ezt elbíráló határozat azonban a felterjesztett iratok között nem volt fellelhető. Csak a Belügyminisztérium határozatából és az alperes nyilatkozatából állapítható meg, hogy a panaszt az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgató elutasította, mivel azt a korábban már elbírált szolgálati panasszal azonos tartalmúnak minősítette. Ezen túl arra vonatkozó adat sem lelhető fel, hogy a felperes a panaszát elutasító határozatot mikor vette át, ahhoz képest a keresetindítási határidőt megtartotta-e.
- [38] A Kúria megállapította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság tévesen a 2011. január 7-én kelt, a jubileumi jutalom tárgyában 2010-ben előterjesztett szolgálati panaszt elutasító határozat 2011. január 18-i közlésétől számította a keresetindítási határidőt a felperes újabb jubileumi jutalomra vonatkozó szolgálati panasza kapcsán is, nem pedig a később született határozattól.
- [39] A Hszt. 268.§ (3) bekezdése szerint a panaszjog gyakorlásában senkit sem szabad korlátozni. A korábban már elbírált szolgálati panasszal azonos tartalmú panaszt vagy a panasznak a már elbírált részét az előjáró indokolás nélkül elutasítja.
- [40] A felperes egyrészt vitatta, hogy a jubileumi jutalom tárgyában előterjesztett szolgálati panaszok azonos tartalmúak voltak. E körben hivatkozott arra, hogy a két szolgálati panasz előterjesztése idején más jogszabályok eltérően rendelkeztek a jubileumi jutalomra jogosultságról. Erről az elsőfokú bíróság nem foglalt állást és arra sem volt tekintettel, hogy a korábbi panaszban a felperes két havi, a jelenlegi panaszban a felperes három havi jubileumi jutalomra jogosultságot kívánt érvényesíteni. A Kúria rámutat arra, hogy önmagában a szolgálati panaszt elbíráló határozat nem jelent a Kp. 48.§ (1) bekezdés g) pontja és 96.§-a szerinti ítélt dolgot, mert - a rendelkezésre álló peradatok szerint - a jubileumi jutalomra való jogosultság tárgyában jogerős ítélet nem született, de arra nézve az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban Ákr.) 82.§ szerinti döntés véglegességére vonatkozó joghatás sem érvényesül. A Hszt. 268.§ (3) bekezdése mindösszesen azt tartalmazza, hogy a korábban már elbírált szolgálati panasszal azonos tartalmú panaszt az előjáró indokolás nélkül elutasítja. Ebből azonban nem következik az, hogy ilyen esetben a hivatásos állományú nem fordulhatna bírósághoz. Ezt a bíróság előtti jogvitáról rendelkező Hszt. 270. § (1) bekezdés a) pontja nem zárja ki.
- [41] Ezentúl a felperes helytállóan kifogásolta a fellebbezésében, hogy a per nem a megfelelő alperes ellen folyik. A felperes erre vonatkozó előadását már a 2019. május 26-án kelt 9. számú beadványában is előterjesztette, melyben arra hivatkozott, hogy a szolgálati viszonyát az OKF Főigazgatója szüntette meg, így ő a munkáltató.
- [42] A Kp. 18.§ (3) bekezdése szerint a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos pert a munkáltató szerv ellen kell megindítani.
- [43] A Hszt. 270. § (1) bekezdés a) pontja szerint a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszonyból származó jogvita esetén keresettel fordulhat a bírósághoz, ha a szolgálati panaszát, az elsőfokú határozat elleni panaszát vagy fellebbezését elutasították. A Hszt. 270. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a keresetet a hivatásos állomány tagja a rendvédelmi szervnek azzal a szervezeti egységgel, vagy ha a szolgálatát máshol látja el, a vezénylés helye szerinti szervvel szemben

indíthatja meg, amelynek előjárója az (1) bekezdés a) pontja esetében a sérelmezett, jogvitára okot adó intézkedést hozta.

- [44] A Kp. 18.§ (1)-(3) bekezdéseiben a törvényhozó a közigazgatási perek alperesének meghatározására vonatkozóan alkotott szabályokat; a (3) bekezdés a közszolgálati jogviszonyokból származó perekben irányadó speciális rendelkezés, amely egyben általános munkajogi szabályt is tartalmaz, annak alapján a pert nem az intézkedést hozó személy, a munkáltatói jogkör gyakorlója ellen kell megindítani, hanem a munkáltató szerv ellen. Azt pedig, hogy ki minősül munkáltató szervnek, az ágazati anyagi jogi jogszabály, jelen esetben a Hszt. 270.§ (3) bekezdése határozza meg.
- [45] A felperes hivatásos szolgálati viszonyának megszűnéséről a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság főigazgatója rendelkezett, erre tekintettel a szolgálati jogviszony megszűnése tekintetében - a Kp. 18.§ (3) bekezdése és a Hszt. 270.§ (3) bekezdése alapján - a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság a per alperese. A jubileumi jutalom iránti igény tekintetében azonban az elsőfokú bíróság helyesen állította perbe a alperest.
- [46] Mindezekre tekintettel a Kúria a Kp. 110.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [47] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak mindenekelőtt be kell szerezni a jubileumi jutalommal kapcsolatos szolgálati panaszt elbíráló határozatot; valamennyi kereseti kérelem kapcsán vizsgálnia kell - a fent kifejtettek szerint - a keresetindítási határidő megtartását. A határozatok átvételének időpontjáról nyilatkoztatni kell a feleket, a kézbesítés igazolását alátámasztó okiratot be kell szerezni. Fel kell hívni a felperest, hogy határozott kereseti kérelmet terjesszen elő és ennek alapján a bíróságnak el kell döntenie, hogy a marasztalási perekre vonatkozó különös, avagy a Kp. általános eljárási szabályai szerint folytatja le az eljárást. Tisztázni kell, hogy a felperesnek az összeférhetlenség vonatkozásában önálló kereseti kérelme van, vagy arra keresete jogalapjaként, állított jogsérelemként hivatkozik. Ez alapján kell meghatározni, hogy miként érvényesül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 81.K.32.759/2018/13. számú ítéletének Kp. 96.§ szerinti anyagi jogerőhatása. Alperesként a szolgálati viszony megszűnésével kapcsolatos igény tekintetében perbe kell állítania a Kp. 25.§ (2) bekezdése szerint eljárva a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságot, és valamennyi iratot kézbesíteni kell számára, valamint fel kell hívni védírata előterjesztésére.

Záró rész

- [48] A Kúria a Kp. 110.§ (3) bekezdése szerint eljárva a másodfokú eljárásban felmerült alperesi költség összegét csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. Az alperes másodfokú perköltségének összege a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdésein alapul. A felperest képviselő pártfogó ügyvédi díj összegét bíróság a Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 101.§ (3) bekezdése szerint nem állapíthatta meg, a másodfokú eljárásban felmerült pártfogó ügyvédi díj viseléséről az elsőfokú bíróság dönt.
- [49] A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46.§ (1) bekezdésén alapul.
- [50] A Kúria a fellebbezést a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.
- [51] A végzés elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja, a fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§-a zárja ki.

Budapest, 2020. december 7.

. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Kulisity Mária s. k. előadó bíró, Mészárosné Dr. Szabó
Judit s. k. bíró